

Sygnatura akt IX C 1187/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 04-04-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Zawisłak

Protokolant: Agnieszka Baca-Domin

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2013 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **Izby Adwokackiej we W.**

przeciwko **P. R.**

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. R. na rzecz strony powodowej Izby Adwokackiej we W. kwotę 7.750 zł (siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 września 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1605 tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. IX C 1187/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa Izba Adwokacka we W. wniosła o zasądzenie od P. R. kwoty 7.750 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 07.09.2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Uzasadniając roszczenie strona powodowa wskazała, że pozwany jest wpisany na listę adwokacką, w związku z czym obowiązany jest do uiszczania miesięcznej składki korporacyjnej w wysokości 100 zł. Na dzień 31.01.2012r. pozwany zalegał z zapłatą składek korporacyjnych w kwocie żądanej pozwem. Wezwanie do zapłaty wskazanej kwoty skierowane do pozwanego pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17.09.2012r. powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty, pozwany zaskarżył go w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez stronę powodową w sytuacji, gdy pozwany nie wykonuje zawodu adwokata. Pozwany wskazał, że roszczenie strony powodowej przedawniło się jako świadczenie okresowe z upływem terminu trzyletniego. Zarzucił, że strona powodowa nie udowodniła roszczenia nie przedkładając uchwał ustalających wysokość składki przed 2008 r. Wskazał nadto, że nie wykonuje on zawodu adwokata, stąd obciążanie go należnością z tytułu składki stanowi nadużycie prawa przez stronę powodową i jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. R. w okresie od 1986 r. do 30 listopada 2012r. był wpisany na listę adwokatów Okręgowej Rady Adwokackiej we W..

Nie wykonywał zawodu adwokata.

Do 2006r. pozwany uiszczał składkę korporacyjną.

Okoliczności bezsporne

Pismem z dnia 08.02.2012r. Strona powodowa wezwała P. R. do zapłaty kwoty 7.750,00 zł z tytułu nieopłaconych składek korporacyjnych za okres od sierpnia 2006r. do końca stycznia 2012r. wraz z odsetkami od poszczególnych kwot.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 08.02.2012r. wraz z dowodem doręczenia k. 9

Roczna składka na potrzeby Izby Adwokackiej we W. pobierana od adwokatów nie wykonujących zawodu ustalona została na 1200 zł. Składka ta płatna jest w równych, miesięcznych ratach po 100 zł.

Dowód: Uchwała nr (...) Zgromadzenia Sprawozdawczego Izby Adwokackiej we W.z dnia 28.06.2008r. k. 8

Na dzień 31.01.2012r. pozwany zalegał z zapłatą składek korporacyjnych w wysokości 7.750 zł.

Dowód: kartoteka analityczna k. 10-11

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością bezsporną pozostawało, że pozwany był w okresie od 1986 r. do 30 listopada 2012r. wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej we W. i że w okresie kiedy nie uiszczał składek korporacyjnych nie wykonywał zawodu adwokata. Ostatecznie bezsporna pozostawała wysokość składek naliczonych za przedmiotowy okres.

Obowiązek opłacania należności z tytułu składki korporacyjnej wynika z ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu (Kodeks Etyki Adwokackiej) oraz Uchwały nr (...)Zgromadzenia Sprawozdawczego Izby Adwokackiej we W.z dnia 28 czerwca 2008 r. Z powyższego wynika, że przynależność do korporacji adwokackiej jest odpłatna, bez względu na to, czy osoba wpisana na listę adwokatów wykonuje zawód, czy nie. Sam fakt wpisania na listę adwokacką jest podstawą do naliczania należności na rzecz Izby i generuje obowiązek wywiązywania się z korporacyjnych zobowiązań. Wynika to pośrednio z art. 40 pkt 3 i art. 44 ust. 4 Prawa o adwokaturze. Nie sposób więc w tym przypadku mówić o jakimkolwiek nadużyciu prawa.

Pozwany został skreślony z listy adwokackiej dopiero z dniem 30.11.2012r., do tego czasu był więc obowiązany wywiązywać się z obowiązków korporacyjnych, pomimo niewykonywania zawodu adwokata. Należy podkreślić, iż pozwany mógł w każdej chwili wystąpić o wykreślenie go z tej listy. Z chwilą wykreślenia byłby zwolniony z ww. obowiązku.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia wskazać należy, że obowiązek zapłaty składki przez adwokata na rzecz izby adwokackiej nie ma charakteru roszczenia o świadczenie okresowe (zob. art. 118 k.c.).

Składka określana jest każdego roku w określonej z góry wysokości. Kwota ta jest podzielona na miesięczne raty, co wynika z wskazanej wyżej uchwały. Okresowość świadczenia musi mieć swoje źródło w umowie, ustawie lub naturze stosunku prawnego. Tymczasem Prawo o adwokaturze ani żaden inny przepis rangi ustawowej nie nakłada na adwokata obowiązku zapłaty składki co miesiąc, co rok czy w innych stałych odstępach czasu. Te właśnie stałe odstępstwa czasu są charakterystycznym elementem świadczeń okresowych. Obowiązek zapłaty składek w przedmiotowej sprawie wynika z uchwały organu samorządu zawodowego znajdującej oparcie w art. 40 pkt 3 Prawa o adwokaturze. Ten

ostatni przepis nie mówi o składce płatnej co rocznie, lecz składce rocznej, czyli ustalonej na dany rok. Teoretycznie wysokość składki mogłaby zostać ustalona każdego roku w innej wysokości. W ocenie Sądu źródłem okresowości świadczenia nie może być uchwała zgromadzenia izby adwokackiej, nawet w sytuacji, gdy określone w niej składki obowiązują także w kolejnych latach. Wydaje się, iż każda składka roczna ma być niezależny od składek za inne lata. W istocie strona powodowa w niniejszej sprawie dochodzi zatem kilku niezależnych świadczeń za kilka lat, a nie kilku świadczeń okresowych.

Reasumując należało uznać, iż roszczenia dochodzone w niniejszej sprawie przedawniają się z upływem 10 lat, tym samym zarzut przedawnienia jest bezzasadny.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek oparto o treść art. 481 § 1 i 2 k.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c.